

naravnost odgovoriti in, da bi se ne zlagal, reče: »Bog vé, kje je.« Lovcem se je pa svetnik zdel kakor angelj, in spoštuječ njegovo svetost so se jeli opravičevati zarad svoje nadležnosti ter šli dalje. Jelen je pa do večera ostal v svetnikovi koči in je še v poznejših letih večkrat prišel k njemu, se vlegel k njegovim nogam, kakor da hoče vedno hvaležen ostati za nekdanjo dobroto. — Tudi se pripoveduje, da so zajci in druge zveri pribežale k sv. Godriku, če so jih lovci preganjali. Vselej jih je prijazno vsprejel in zopet izpustil, ko ni bilo več nevarnosti. Včasih so mu prileteli tudi ptički v naročje, da bi se pogreli, če je bilo prav hudo mraz; čutili so nekakšno, da je dobri stari puščavnik usmiljen služabnik njihovega usmiljenega Stvarnika.

XXXVII.

Sv. Hugo († 1199) je bil škof v Linkolnu na Angleškem. Tisti dan, ko je prišel v svojo škofijo, se je prikazal tuj, nenavadno velik labud in se je približal škofu s čudovito prijaznostjo. Jemal je jedila iz njegove roke, deval vrat v široke rokave njegove obleke ter je hotel noč in dan bivati v obližju svetnikovem. Kadar je škof odpotoval, odletel je labud v bližnji ribnjak; pa kazal je vselej neko slutnjo, če se je sv. Hugo vračal. To je naznanjal vselej nekaj dnij naprej, ker se je vrnil v škofijsko palačo ter z letanjem in kričanjem kazal veliko vznemirjenost. Kako pa je bil vesel, ko je škof res došel! Le jedenkrat ni šel labud škofu naproti, ko se je domov vračal, marveč je kazal veliko užaljenost in se je odstranil s pobešeno glavo. Nihče si ni vedel pojasniti tolike spremembe. Kmalu potem pa umrje sv. Hugo in labuda ni nihče več videl.

Mešet ar.

 e k meni, le k meni,
 Kar kupcev je vas,
 Kje roba po ceni
 Dobí se, vem jaz;
 Kdor sploh bi rad kupil sí kaj,
 Do mene obrne se naj,
 Prijazno jaz ž njim
 Na trg pohitim,
 Za jeden stotak tam dobi,
 Kar vredno stotake je tri;

Dobi, to se reče,
 Če jezik moj teče,
 A jezik moj teče vselej,
 Če dobro namažem ga prej.
 Najboljše mazilo je krača,
 Oh, krača pa rujna pijača,
 Po tem se tako vam obrača,
 Da stokrat mazilo poplača:
 Naj krava je, ali pa konj,
 Vse kupi na pol vam zastonj!

St. pl. Orlovič.

